

AFGØRELSE FRA ANKENÆVNET FOR BUS, TOG OG METRO

- Journalnummer:** 2018-0186
- Klageren:** XX på vegne af datteren YY
2791 Dragør
- Indklagede:
CVRnummer:** Metroselskabet I/S v/Metro Service A/S
21296965
- Klagen vedrører:** Kontrolafgift til barn på 1 år og 9 mdr. på 375 kr. for manglende rejse-
hjemmel (mormoren havde 3 børn under 12 år med på sit rejsekort)
- Parternes krav:** Klageren ønsker kontrolafgiften annulleret, da der ikke er lovhjemmel til
at pålægge et så lille barn en kontrolafgift
Indklagede fastholder kontrolafgiften
- Ankenævnets
sammensætning:** Nævnensformand, landsdommer Tine Vuust
Rasmus Markussen
Torben Steenberg
Bjarne Lindberg Bak
Helle Berg Johansen

Ankenævnet for Bus, Tog og Metro har på sit møde den 12. december 2018 truffet følgende

AFGØRELSE:

Sådan som rejsereglerne er formuleret i dag, er der ikke hjemmel til, at Metro Service kunne opkræve en kontrolafgift hos den voksne, som havde tilsynspligten med barnet på 1 år og 9 måneder eller til barnet. Metro Service skal frafalde kontrolafgiften men skal ikke betale 10.000 kr. i omkostninger til ankenævnet.

Da klageren har fået medhold i klagen, tilbagebetales klagegebyret, jf. ankenævnets vedtægter § 24, stk. 2.

- oOo -

Hver af parterne kan anlægge sag ved domstolene om de forhold, som klagen har vedrørt.

Klageren henvises til at søge yderligere oplysning om eventuel bistand i forbindelse med sagsanlæg på www.domstol.dk, www.advokatsamfundet.dk og /eller eget forsikringssselskab om eventuel forsikringsretshjælp.

-oOo-

SAGENS OMSTÆNDIGHEDER:

Den 22. august 2018 rejste klagerens mor med klagerens tre børn under 12 år i metroen.

En betalende voksen passager kan gratis medtage to børn under 12 år på sin egen rejsehjemmel. Hvis den betalende voksne medtager mere end to børn skal det/de ekstra barn/børn have deres egen rejsehjemmel.

Ved kontrol fremviste klagerens mor (børnenes mormor) sit personlige rejsekort, som var checket korrekt ind, og som derfor var gyldig rejsehjemmel for hende selv og to af de medrejsende børnebørn.

Da det ene af de tre børnebørn ikke havde gyldig rejsehjemmel, blev der udskrevet en barnekontrolafgift på 375 kr. Kontrolafgiften kunne ikke pålægges mormoren, når hun havde gyldig rejsehjemmel.

Ifølge Metro Service spurgte stewarden hende, hvem af de tre børnebørn, som mormoren ville oplyse navnet på, og hun valgte den yngste på 1 år og 9 måneder. Hun udfyldte kontrolafgiften og kvitterede på vegne af dette barnebarn.

Den 22. august 2018 klagede klageren over kontrolafgiften til Metro Service med den begrundelse, at de ikke kunne forpligte en baby på 21 måneder.

Metro Service svarede den 27. august 2018, at ved kontrollen havde stewarden fået oplysningerne om barnet, hvorfor kontrolafgiften var udstedt til barnets navn. Metro Service medgav, at mindreårige ikke kan stifte gæld, jf. værgemålsloven § 42, men at de kunne købe billet og blive pålagt kontrolafgifter uanset alder. I det konkrete tilfælde havde barnet ikke selv kunnet købe billet, hvorfor det var den voksne, som havde ansvaret for billetteringen, men kontrolafgiften kunne ikke udstedes til den voksne, som selv havde gyldig rejsehjemmel.

SEKRETARIATETS BEMÆRKNINGER:

Nedenfor gengives relevante lovbestemmelser og en myndighedsvejledning vedrørende mindreårige:

Fra lov om jernbaner vedrørende kontrolafgifter:

”§ 14. Jernbanevirksomheder kan opkræve kontrolafgift og ekspeditionsgebyr for passagerer, der ikke foreviser gyldig rejsehjemmel.

Stk. 2. Kontrolafgifter og ekspeditionsgebyrer som nævnt i stk. 1 inddrives efter lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive skyldige beløb ved modregning i overskydende skat.

Stk. 3. Passagerer, der ikke er i besiddelse af gyldig rejsehjemmel, har pligt til på forlangende at forevise legitimation for jernbanevirksomhedens personale med henblik på at fastslå passagerens identitet.

Stk. 4. Transportministeren fastsætter nærmere regler om jernbanevirksomhedens adgang til at opkræve kontrolafgift og ekspeditionsgebyr, jf. stk. 1."

I bemærkninger til bestemmelsen i den oprindelige § 23 i lov om jernbaner, som nu er erstattet af § 14, er der intet anført om, at mindreårige skal behandles anderledes, hverken i relation til kontrolafgifter eller udpantningsretten. Bemærkningerne gengives her:

"Det skal efter lovforslaget være muligt for de jernbanevirksomheder, der via kontrakter udfører trafik som offentlig service, at opkræve kontrolafgift samt ekspeditionsgebyrer. Disse kan inddrives ved udpantning. Udpantningsretten skal efter lovforslaget tilkomme både DSB og andre jernbanevirksomheder, der virker i Danmark, hvad enten dette måtte være private eller/og udenlandske virksomheder. Retten til udpantning er tænkt kun at gælde for jernbanevirksomhed, udført efter kontrakt som offentlig service. I dag bruges udpantningsretten af DSB inden for både regional-, intercity- og S-togstrafikken, samt af privatbanerne inden for HT-området. I øvrigt anvendes udpantningsretten af lufthavne for så vidt angår benyttelsesafgifter med påløbne renter og gebyrer angivet i § 71 i lovbekendtgørelse nr. 373 af 4. juni 1997 om luftfart. Der er således for transportområdet indført en speciel let adgang til inddrivelse af ubetalte afgifter m.v. Såfremt denne adgang udelukkes, vil det være et tilbageskridt for en ellers velfungerende ordning, især for DSB, såvel på regionaltrafikken som på S-togstrafikken. Der er efterhånden tale om, at et stort antal passagerer ikke har gyldig rejsehjemmel, og dette påfører jernbanevirksomhederne indtægtstab. Såfremt jernbanevirksomhederne fratages muligheden for et effektivt inddrivelsesredskab som udpantning, vil det svække jernbanevirksomhedernes mulighed for at gribe ind over for det store antal passagerer uden gyldig rejsehjemmel, idet det ville være en svækkelse af mulighederne for sanktioner imod betalingsunddragelse. Herudover er der en forskel mellem jernbanebefordring og befordring med f.eks. fly eller færge, idet enhver kan stige ind i et tog og bruge produktet uden nogen forudgående billetkontrol.....

Trafikministeriet finder derfor, at opretholdelsen og videreførelsen af udpantningsretten for så vidt angår jernbanevirksomheder, der udfører trafik som offentlig service vil være et vitalt spørgsmål for den fremtidige jernbanevirksomhed, og at der således er grundlag for at fravige det almindelige princip, hvorefter udpantningsret normalt er forbeholdt offentlige myndigheder. "

I SKATs inddrivelsesvejledning fra 2010 er anført følgende:

"Med umyndige tænkes i det følgende først og fremmest på mindreårige, dvs. børn og unge under 18 år. Spørgsmålet om inddrivelse hos mindreårige kan f.eks. være relevant i form af inddrivelse af kontrolafgifter hos mindreårige gratister i S-tog eller busser, eller hos mindreårige, der har modtaget en bøde for en strafferetlig forseelse, f.eks. overtrædelse af færdselsloven.

Retsgrundlaget findes i lov nr. 388 af 14. juni 1995 om værgemål, kap. 6: [nu Lovbekendtgørelse nr. 1015 af 20/08/2007 om værgemål]

Umyndiges selvstændige rådgivning og næring

§ 42. Umyndige råder selv over,

- 1) hvad de har erhvervet ved eget arbejde, efter at de er fyldt 15 år, eller efter at de er frataget den retlige handleevne,
  - 2) hvad de har fået til fri rådgivning som gave eller som friarv ved testamente,
- og

3) hvad værgen har overladt dem efter § 25, stk. 3.

Stk. 2. Rådigheden omfatter også indtægter af det erhvervede, og hvad der træder i stedet herfor. Den medfører ikke adgang til at påtage sig gældsforpligtelser.

Stk. 3. Værgen kan med statsamtets godkendelse fratage den umyndige rådigheden, hvis det er nødvendigt af hensyn til dennes velfærd.

Umyndiges gældsforpligtelser

Umyndige kan ikke påtage sig gældsforpligtelser, f.eks. i form af lån eller kreditkøb. Derimod er der intet til hinder for, at umyndige kan pådrage sig gældsforpligtelser. Umyndige er således underlagt et almindeligt erstatningsansvar for deres skadegørende handlinger eller undladelser og kan derfor hæfte for et erstatningskrav. Umyndige over den kriminelle lavalder (►14 ◀år) kan endvidere pådrage sig strafansvar, der kan udmøntes i en bødestraf, som den umyndige hæfter for. I retspraksis er det endvidere fastslået, at unge under 18 år hæfter for bl.a. kontrolafgifter i S-tog og busser, jf. Vestre Landsrets dom af 6. juni 1984 i ankesag B 3120/1983, hvorved en 17-årig blev tilpligtet at betale kontrolafgift.

Inddrivelsesmidler

Der er intet til hinder for, at der kan ske lønindeholdelse hos umyndige personer, som oppebærer en lønindtægt, jf. lov om værgemål § 42, stk. 1, nr. 1. Den umyndige råder over, hvad han har erhvervet ved eget arbejde, og der kan derfor ske lønindeholdelse i disse selverhvervede midler.

Også modregning kan finde sted i den umyndiges midler. De midler, der tilbagebetales den umyndige i form af overskydende skat, må stamme fra den umyndiges selverhverv, som den umyndige mindreårige selv har råderet over.

Den mindreåriges selvstændige råderet bevirker endvidere, at lønindeholdelse og modregning i disse selverhvervede midler ikke kræver underretning af værgen.

Udlægssager

Reglerne i retsplejelovens §§ 257-258 om procesabilitet finder også anvendelse i fogedretten. Møder en mindreårig skyldner, skal udlægsforretningen derfor udsættes med henblik på, at værgen kan underrettes eller tilsiges.”

Erstatningsansvarslovens § 24 a, der regulerer børns erstatningsretlige stilling, lyder således:

”§ 24 a. Barn under 15 år er erstatningspligtigt for skadegørende handlinger efter samme regler som personer over denne alder. Dog kan erstatningen nedsættes eller endog helt bortfalde, for så vidt det findes billigt på grund af manglende udvikling hos barnet, handlingens beskaffenhed og omstændighederne i øvrigt, derunder navnlig forholdet mellem den skadegørendes og den skadelidendes evne til at bære tabet og udsigten til, at skaden kan fås godtgjort hos andre.”

I den juridisk litteratur og domspraksis er den nedre grænse for culpaansvar blevet sat til omkring 4 år. Dommene U1959.795V og U1951.1096Ø statuerer ansvar for henholdsvis et 4-årigt og et 3 år og 11 måneders gammelt barn, der løb ud foran biler, som forårsagede skade som følge af bilisternes undvigemanøvrer.

Forældre er i almindelighed ikke ansvarlige for deres børns fejl og skadevoldende handlinger. Forældre – og andre, der har børn i deres varetægt – har dog tilsynspligt over for de pågældende

børn. Der findes ingen lovbestemmelser herom i dansk ret, men i retspraksis er forældre eller andre pålagt ansvar med begrundelse i, at de har forsømt tilsynspligten.

Tilsynsansvaret er et almindeligt culpaansvar, der kan ifaldes for såvel handlinger som undladelser. Forældrene kan således idømmes et selvstændigt ansvar, hvis deres adfærd har haft betydning for, at barnet har forvoldt skaden. Det sker, hvis forældrene ikke har ført et rimeligt tilsyn med barnet. Det er ikke nogen ansvarsfrihedsgrund, at barnet er så lille, at det ikke selv kan ifalde ansvar efter culpareglen. Jo mindre barnet er, desto større tilsynspligt har forældrene.

Hvis et barn er skyld i en skade, kan den, det er gået ud over, kræve en erstatning på op til 7.500 kr. pr. skadegørende handling af den, der har forældremyndigheden. Det gælder, selv om forældrene ikke kan bebrejdes, at skaden er sket, hvilket følger af Lov om hæftelse for børns erstatningsansvar. Hvis forældrene selv kan bebrejdes noget, for eksempel manglende tilsyn, kan forældrene gøres erstatningsansvarlige for hele den skade, deres barn forvolder.

Fra Bekendtgørelse af lov om hæftelse for børns erstatningsansvar:

”§ 1. Den, der har forældremyndighed over et hjemmeboende barn, hæfter umiddelbart over for skadelidte for skader, som barnet er erstatningsansvarlig for efter den almindelige erstatningsregel, med indtil 7.500 kr. for hver skadegørende handling eller undladelse.

Stk. 2. Er der fælles forældremyndighed, hæfter de, der har forældremyndigheden, solidarisk for det i stk. 1 nævnte beløb.”

ANKENÆVNETS BEGRUNDELSE:

Når man rejser med personligt rejsekort, kan man gratis medtage to børn under 12 år. Det er ankenævnets opfattelse, at det i denne situation er indehaveren af rejsekortet, der har ansvaret for, at der ikke medtages flere mindreårige børn på rejsekortet, end rejsereglerne tillader, og at børnene derfor ikke kan pålægges kontrolafgift. Det giver da heller ingen mening at pålægge en baby på 1 år og 9 måneder en kontrolafgift for ikke at have købt billet.

Kontrollørerne og Metro Service har skønnet, at der således som rejsereglerne er formuleret ikke var hjemmel til at pålægge mormoren kontrolafgiften, fordi hun isoleret set havde gyldig rejsehjemmel via sit rejsekort.

Hjemmelen til at pålægge kontrolafgift til indehaveren af rejsekortet/rejsehjemmelen i en situation som den foreliggende må derfor indskrives i rejsereglerne.

På baggrund af det ovenstående kunne babyen på 1 år og 9 måneder ikke pålægges en kontrolafgift, og Metro Service skal derfor frafalde denne.

Ankenævnet finder, at Metro Service ikke skal betale 10.000 kr. i omkostninger for tabt sag i ankenævnet.

RETSGRUNDLAG:

Ifølge § 2, stk. 1, jf. § 3 nr. 3 i lovekendtgørelse nr. 686 af 27. maj 2015 om lov om jernbaner, gælder loven også for metroen. Af § 14 stk. 1, fremgår jernbanevirksomhedernes adgang til at

opkræve kontrolafgift og ekspeditionsgebyr for passagerer, der ikke foreviser gyldig rejsehjemmel (billetter og kort). Jf. § 14 stk. 4, fastsætter transportministeren nærmere regler om jernbanevirksomhedens adgang til at opkræve kontrolafgift og ekspeditionsgebyr, jf. stk. 1.

I henhold til § 4 i bekendtgørelse nr.1132 om kontrolafgifter af 08. september 2010, fastsætter jernbanevirksomheden bestemmelser om kontrolafgift i forretningsbetingelserne.

I de fælles landsdækkende rejseregler, som trafikvirksomhederne har vedtaget pr. 1. marts 2018, fremgår hjemmelen til udstedelse af en kontrolafgift. Det anføres således bl.a., at passagerer, der ikke på forlangende viser gyldig rejsehjemmel, herunder er korrekt checket ind på rejsekort til deres rejse, skal betale en kontrolafgift. Passagerer, der ikke på forlangende viser gyldig rejsehjemmel, herunder er korrekt checket ind på rejsekort til deres rejse, skal betale en kontrolafgift på 375 kr. for børn under 16 år.

PARTERNES ARGUMENTER OVER FOR ANKENÆVNET:

Klageren anfører følgende:

Som forældremyndighedsindehaver for Kaya Aurora Dahl, født den 15.11.16, skal jeg herved indstille, at den kontrolafgift med kontrolafgiftsnummer 00720548 Kaya blev tildelt den 22. august 2018 annulleres. Kaya rejste med Metro sammen med mormor, der udover Kaya medbragte tvillingebror Villum på 1 år samt storesøster Ellie på 4 år. Mormor havde gyldig rejsehjemmel i form af rejsekort, men havde misforstået reglerne, således at hun havde 3 børn med frem for de retmæssige 2, der kan rejse med på en voksenbillet. Det bestrides ikke, at der skulle udskrives en bøde i den pågældende situation, men det springende punkt er, hvem den skulle tilgå.

Det bestrides, at der findes lovhjemmel til at give et barn på 1 år kontrolafgift og dermed påføre barnet gæld.

Det anerkendes, at der generelt findes hjemmel til at pålægge børn og unge under 18 år kontrolafgifter. Der bør dog skelnes mellem store børn og børn, der på grund af manglende udvikling ikke kan påvirke, om hvorvidt der bliver indkøbt gyldig rejsehjemmel eller ej. Der kan i den henseende henvises til klagenævnets afgørelse 2010-0184, hvor sekretariatet bemærkede følgende: [udeladt]

Det kan lægges til grund, at det klare udgangspunkt er, at børn og umyndige ikke kan forpligte sig ved retshandler eller råde over deres formue, medmindre andet er bestemt. Det ses dog af praksis, at børn og unge under 18 år kan tilføres kontrolafgifter.

Spørgsmålet beror derfor på, om hvorvidt der skal skelnes mellem helt små børn og børn, der selv kan foretage dispositioner som billetkøb eller forstår, at der foretages en disposition på vegne af dem.

Der henvises i afgørelsen 2010-0184 til erstatningsansvarslovens §24a, hvoraf det fremgår at børn under 15 år kan gøres erstatningsansvarlige for egne skadegørende handlinger efter samme regler som personer over denne alder. Det fremgår dog endvidere af denne bestemmelse, at erstatningen kan nedsættes eller helt dog bortfalde, for så vidt det findes billigt på grund af manglende udvikling hos barnet, handlingens beskaffenhed og omstændighederne i øvrigt.

Der kan i relation til denne bestemmelse henvises til praksis samt erstatningsansvarsloven med kommentarer (6. udgave af Jens Møller m.fl.) s. 514, at det som udgangspunkt må antages, at børn under 4 år ikke kan ifalde ansvar, hvilket ligeledes må gøre sig gældende for børns forståelse af, hvornår der skal indløses

billet og konsekvensen i mangel på samme. Og herunder at de bliver medbragt i en metro uden fysisk eller kognitivt at have forståelsen af, hvad der er foregået.

Det fremgår af Aftaleloven med kommentarer (6. udgave) s. 33 at forholdet omkring billetkøb til transport er afledt af aftaleloven, hvorefter en persons adfærd eller optræden kan føre til, at en aftale anses for indgået. Billetkøb til tog og metro skal derfor betragtes som en kvasi-disposition og vurderes efter aftaleretlige betragtninger. Det faktum, at kontrolafgiften er udstedt til Kaya, må udlede at Metroselskabet I/S betragter det som, at aftalen omkring transporterering er indgået med Kaya.

Henset til kognitive udviklingsstadie for et 1-årigt barn, der ikke har fysisk eller sproglig mulighed for at have indflydelse på, at det bliver transporteret ind i metroen i en klapvogn, kan dette ikke betragtes som en gyldig viljeserklæring, der kan udledes som en kvasidisposition og derved en gyldig aftale.

Det kan dog vurderes om Kaya kan gøres ansvarlig efter Danske Lov 3-19-2 eller de almindelige fuldmagtsregler efter aftaleloven, således at Kaya havde givet mormor fuldmagt til ikke at købe billet på hendes vegne.

Det følger dog igen af de almindelige værgemålsregler samt reglerne om viljeserklæringer, at et barn på 1 år ikke vil kunne give fuldmagt til en sådan disposition.

Det anerkendes, at Metro-selskabet skal have mulighed for at udskrive bøder til børn og unge under 18 år, men henset til at der ikke findes hjemmel til at gøre så små børn eksempelvis erstatningsansvarlige, bør det kunne udledes, at børn på 1 år ej heller kan gøres ansvarlige for andres dispositioner, som i nærværende sag. Kontrolafgiften bør derfor kunne udskrives til den voksne på samme måde, som det må antages, at manglende børnebillet til en hund, ikke bliver udskrevet til hunden, men til ejeren.

Problemet kan endvidere opstå, hvis eksempelvis en vuggestue tager offentlig transport uden korrekt rejsehjemmel, hvorefter der vil kunne udskrives bøder til børnene og ikke daginstitutionen eller pædagogerne, som de nuværende regler nu er.

Hvis det er problematisk at udskrive bøde til den voksne, der følges med barnet med argumentationen om, at den voksne har gyldig rejsehjemmel, kan man overveje at gøre det gratis for den aldersgruppe af børn, der ikke juridisk ville kunne forpligtes

Indklagede anfører følgende:

Metroen kører, i lighed med de øvrige kollektive trafikmidler i Hovedstadsområdet, efter et selvbetjenings-system, hvor det er passagerens eget ansvar selv at sikre sig, at rejsehjemmel er gyldig og gælder til hele rejsen samt ved billetkontrol at kunne fremvise den gyldige rejsehjemmel på forlangende.

I de tilfælde, hvor der ikke på forlangende kan forevises gyldig rejsehjemmel, må det accepteres, at skulle betale en kontrolafgift, der for en voksen udgør kr. 750,-. Denne grundregel er en forudsætning for det selvbetjenings-system, der gælder for rejser med kollektiv transport i Hovedstadsområdet. Ovenstående fremgår også af De fælles Rejseregler, som er tilgængelige på www.m.dk og på Din Offentlige Transport - <https://www.rejsekort.dk/~media/rejsekort/pdf/flr/faelles-landsdaekkende-rejseregler.pdf>, og dette fremgår tillige af informationstavlerne, som er opsat på alle stationer. På informationstavlerne henledes opmærksomheden også til De gule Opkaldspunkter, som findes flere steder på alle vores stationer. Disse opkaldspunkter sætter passageren i direkte kontakt til en operatør i vort kontrolrum, som er bemandedt 24 timer i døgnet. Denne operatør vil kunne rådgive og vejlede for så vidt angår alle spørgsmål, der relaterer sig til metroen.

I den konkrete sag rejste mormor med 3 børn under 12 år.

En betalende voksen passager kan gratis medtage to børn under 12 år på sin egen rejsehjemmel. Hvis den betalende voksne medtager mere end to børn skal det/de ekstra barn/børn have deres egen rejsehjemmel, uanset børnenes alder.

Mormor og børn blev således billetteret den 22. august 2018 kl. 07:55. Mormor fremviste sit personlige rejsekort, som var checket korrekt ind og som derfor var gyldig rejsehjemmel for hende selv samt to af de medrejsende tre børn.

Da det ene af de tre børn dermed ikke havde gyldig rejsehjemmel blev der udskrevet en barnekontrolafgift i henhold til gældende regler. Mormor var selv checket ind, og kunne dermed ikke pålægges en kontrolafgift – *hvis* mormor havde befundet sig i en situation hvor det var *hende*, der skulle have en afgift, så ville dén afgift have lydt på kr. 750,-. Men i den konkrete situation var mormors egen rejsehjemmel i orden og dermed også rejsehjemlen til to af de tre børn. Alle tre børn er så små, at ingen af dem vil være i stand til at rejse/købe billet uden en voksen, ligesom ingen af børnene vil kunne oplyse deres fulde navn og adresse og kvittere for modtagelse af en afgift. Og derfor er det også mormor, der bærer ansvaret for at have gyldig rejsehjemmel til hele selskabet, men mormor ville ikke kunne modtage kontrolafgiften i eget navn. Derfor spurgte stewarden mormor hvem af de tre børn, mormor ville oplyse navnet på, for ét barn havde uomtvisteligt ikke gyldig rejsehjemmel.

Mormor valgte den mindste pige i selskabet, en lille pige på 21 måneder. Mormor udfyldte og kvitterede på vegne af det barn hun havde ansvaret for.

I de fælles rejseregler står der blandt andet:

2.2. Kundetyper

Det er kundens ansvar at have en gyldig rejsehjemmel udstedt til korrekt kundetype.

I den kollektive trafik findes følgende fælles hovedkundetyper:

- Gratis barn ifølge med voksen (maks. to børn til og med 11 år) eller ifølge med betalende barn (ét barn til og med 11 år)
- **Betalende barn (fra 12 til og med 15 år eller alene under 12 år)**
- Ung (fra 16 år til og med 25 år), kan fremvise Ungdomskort eller er over 25 år og indskrevet på en SU-berettiget uddannelse. OBS: Øst for Storebælt findes kundetypen ung kun på rejsekort.
- Voksen (fra 16 år)
- Pensionist (fra og med 65 år og førtidspensionist under 65 år)
- Handicap (kan fremvise Ledsagerkort Danmark, Medlemskort til Dansk Blindesamfund eller medlemskort til Synscentret Refsnæs)
- Hund (stor hund (til banepris) eller hund i taske (gratis))
- Cykel

Som det fremgår af ovenstående er børn i denne trafiksammenhæng defineret som personer under 12 år – der er ikke defineret en nedre aldersgrænse, hvorfor alle børn, som ikke er dækket ind af en medrejsendes billet, skal have egen rejsehjemmel, og hvis en sådan ikke kan fremvises ved billettering, skal det barn, der ikke har gyldig billet have en kontrolafgift.

På Rejsekorts hjemmeside kan man læse nedenstående vejledning:

Tag flere med på dit rejsekort

Du kan checke medrejsende, en større hund eller en cykel med ind på dit rejsekort. Det gør du på en check ind ekstra-kortlæser eller på en [rejsekortautomat](#) på en station.

Bemærk at unge (16+) og pensionister (65+) skal checkes ind som voksne. Check ind ekstra-kortlæseren ligner den almindelige check ind-kortlæser, men er mærket "Ekstra" på toppen, hvor der også sidder fire taster. I bussen skal du bede chaufføren om at checke medrejsende ind på dit rejsekort.

Se hvor mange du kan tage med på dit rejsekort [her](#).

Du skal ikke checke gratis rejsende ind

Voksne kan have to børn under 12 år med på deres rejsekort, pendlerkort på rejsekort og rejsekort med pendler kombi gratis. Børn kan have et andet barn under 12 år med på deres rejsekort, pendlerkort på rejsekort og rejsekort med pendler kombi gratis. Du skal ikke checke medrejsende, der rejser gratis, ind på dit rejsekort.

Er du i tvivl om, hvem du skal checke ind, kan du bruge denne [check ind guide](#) for større grupper.

Også på Rejsekorts hjemmeside kan man få en helt nøjagtigt guide i hvordan man skal checke flere rejsende ind – bemærk, at aldersdefinitionen på børn er mellem 0 og 11 år.

Med på rejsen

- 1 + voksen - 3 + børn 0-11 år - 0 + børn 12-15 år

[Vis check ind](#) [Start forfra](#) [Medarbejderlogin](#)

[Få link til oversigt](#)

Sådan checker I ind [Udskriv](#)

Kort 1

	<p>Følgende kan rejse på kortet</p> <p>voksen: 1</p> <p>børn 12-15 år: 0</p> <p>børn 0-11 år: 3</p>	<p>Følgende skal checkes ind</p> <p>voksen: 1</p> <p>børn: 1</p>	<p>Forudbetaling</p> <p>Personlig/flex: 37,50 kr</p>
--	---	--	--

På Kastrup station, hvor rejsen startede, kan man på informationstavlen læse om rejser med børn:

Børn Children

Børn under 12 år rejser gratis i Hovedstadsområdet, hvis de følges med en voksen. Dog højst to børn pr. voksen. Børn under 16 år, der rejser uden voksen, skal købe en børnebillet. To børn under 16 år, men over 12 år, kan rejse sammen på voksenbillet eller mobilclippekort. Børn under 16 år kan gratis tage ét barn under 12 år med. Børn fra 12 til og med 15 år skal altid have egen billet. Billetter til børn har samme gyldighed som de tilsvarende for voksne.

Hele informationstavleteksten er vedhæftet som

pdf-fil.

Som vi allerede har svaret klager, som i den ordinære indsigelse er mormor (se vedhæftede pdf-fil), (klageren i nærværende ankesag er den person, der er forældremyndighedsindehaver til kontrolafgiftsmodtageren), er det korrekt, at mindreårige ikke kan stifte gæld, mens mindreårige dog kan købe en transportydelse

og pålægges en kontrolafgift, hvis de ikke har gyldig rejsehjemmel – uanset alder. Naturligvis kan så lille et barn ikke købe egen billet, hvorfor ansvaret for rejsehjemmel i dette tilfælde, påhvilede mormor. Som forklaret tidligere i dette svar kunne mormor ikke selv modtage afgiften.

Klager ønsker, foruden annullering af den specifikke afgift, at opnå, at der ikke kan udskrives kontrolafgifter til så små børn som det barn klager er forældremyndighedsindehaver for.

Reglerne om billetpriser, kontrolafgifter, zoneinddeling og meget andet er fastlagt efter aftale mellem de samarbejdende trafikselskaber og godkendt af de relevante myndigheder. Vi kan sagtens forstå, at klager og mormor synes det er en ærgerlig fejl, ikke at have forstået reglerne for rejser med børn, samt at klager mener, at reglerne bør ændres. Men da vi forholder os til kontrolafgiften ud fra de regler, der er gældende på nuværende, fastholder vi vort krav om betaling af kontrolafgift 007xxxx på 375,- kroner.”

Hertil har klageren anført:

”Indledningsvist skal det pointeres, at det ikke bestrides, at Metro har fulgt egne samt de i øvrigt kollektive trafikmidlers gældende retningslinjer samt at der i den konkrete sag ikke var gyldig rejsehjemmel.

Det der bestrides, er at der er hjemmel i loven til at give et barn på 21 måneder en kontrolafgift og derved stifte et gældsforhold. Henset til at inddrivelsen ved manglende betaling varetages af SKAT og inddrivelsen i øvrigt reguleres af skatteinddrivelsesloven, må der være tale om en afgift, der reguleres af grundlovens § 43, hvorefter det fremgår at ingen skat kan pålægges, medmindre det eksplicit følger af loven.

Det anerkendes, at der er en generel hjemmel til at tildele kontrolafgifter efter jernbanelovens § 14. Det fastholdes dog, at der ikke er hjemmel til at pålægge et så lille barn en gældsforpligtelse. På samme måde, som det følger af praksis, at et barn på under ca. 4 år ikke kan handle ansvarspådragende i medfør af erstatningsansvarslovens § 24a.

Der kan i det hele henvises til tidligere bemærkninger, samt særligt det faktum, at det fremgår af juridisk litteratur, at billetkøb betragtes som en kvasidisposition efter aftaleretten, hvorefter der skal foreligge en gyldig viljeserklæring. Henset til et 1-årig barns udviklingstilstand kan en sådan ikke foreligge.”

På ankenævnets vegne

Tine Vuust
Nævnensformand